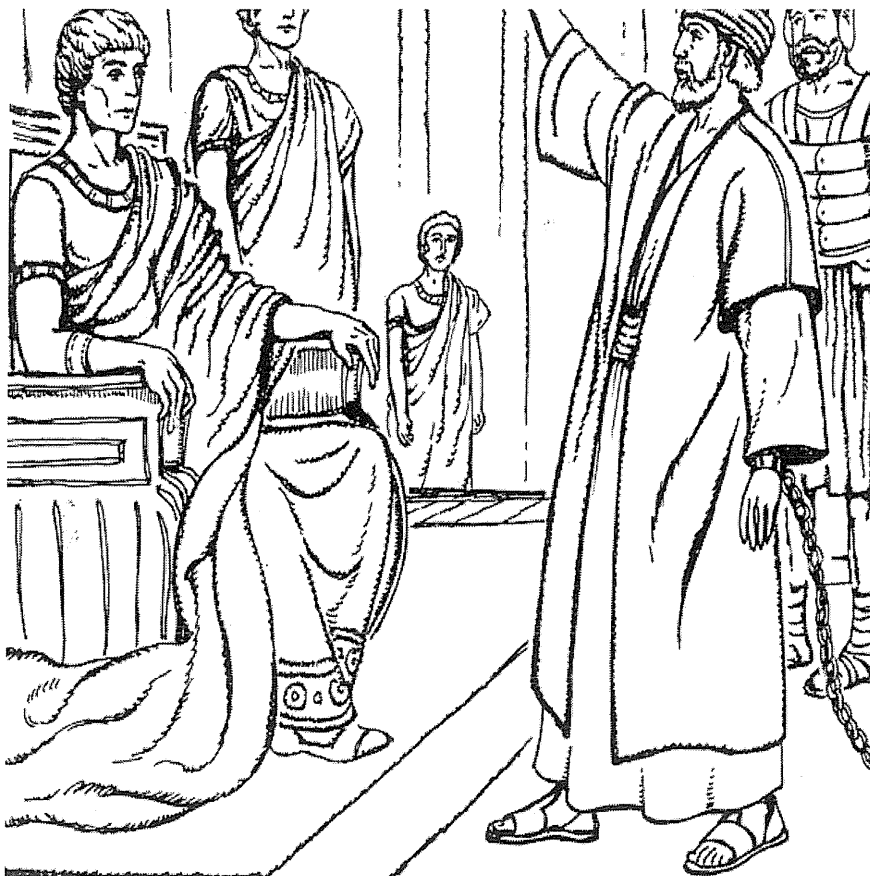

PAULUS VOOR AGRIPPA

(Hand. 25 : 13-27, 26 : 1-32)

Paulus vertelt stadhouder Festus en koning Agrippa over de Here Jezus.

Festus woont in een prachtig paleis. Je zou denken, dat Festus koning is, maar dat is niet zo. De keizer in Rome is de baas en Festus moet de keizer helpen het land van de Joden te regeren. Hij is de landvoogd. Festus gaat het hele land goed bekijken. Vanuit Caesarea, waar hij woont, gaat hij naar Jeruzalem. Daar komen al gauw een paar heel belangrijke Joden naar hem toe. "O Festus", zeggen ze, "bij u in Caesarea zit nog een man in de gevangenis. Paulus. Hij is heel lastig geweest. 't wordt tijd dat er eens met hem gepraat wordt, maar dan wel bij ons in Jeruzalem.

Een paar dagen later is het zover. Festus zit op zijn rechterstoel. Paulus staat voor hem en de Joden staan er omheen. En dan begint het: "Die Paulus is gevaarlijk voor u. Hij stoekt onze mensen op. Waar Paulus komt, komt ruzie. Hij is tegen de keizer. Geeft u hem aan ons mee naar Jeruzal. Ze schreeuwen door elkaar.

"Stil!" roept Festus. "Nu mag Paulus."

"Ik heb niets verkeerd gedaan, niet in de tempel, ook niet tegen de wet of tegen de keizer..."

"Wel! Wel!" roepen de Joden.

Het wordt lastig voor Festus. Paulus lijkt hem niet schuldig, maar de Joden vinden duidelijk van wel. En als hij die Joden hun zin niet geeft, kan er opstand van komen... en als de keizer dat hoort... dan mag hij, Festus, geen landvoogd meer zijn...!

Dan zegt Festus: "Het lijkt me het beste, dat u met de Joden meegaat naar Jeruzalem, dan kunnen ze daar kijken of u schuldig bent, want ik begrijp het allemaal niet meer."

De Joden vinden dat prima. Dan kunnen ze Paulus onderweg te pakken nemen... dan zijn ze meteen van hem af! Maar zover komt het niet...

"Nee", zegt Paulus, "ik heb niets verkeerd gedaan. Dus ik ga niet met de Joden mee. Als u, Festus, niet wilt zeggen dat ik onschuldig ben, ga ik naar de keizer. De keizer moet dan maar zeggen of ik schuldig ben of niet."

"Goed", zegt Festus. "We zullen je bij de keizer in Rome brengen." De Joden zijn kwaad. Hun plan is mislukt.

Voorlopig blijft Paulus nog in de gevangenis. Festus heeft iets anders aan zijn hoofd, want er komt belangrijk bezoek. Koning Agrippa en zijn deftige zuster Bernice. Festus laat hen alles zien en ze spreken over hun landen. Festus vertelt ook over Paulus...

"Ik zou die man wel eens willen zien", zegt koning Agrippa.

De volgende dag is de zaal vol mensen. Paulus wordt binnengebracht. "Koning Agrippa", zegt Festus, "dit is Paulus. Ik ken de keizer niet vertellen wat hij gedaan heeft. Luistert u eens naar hem."

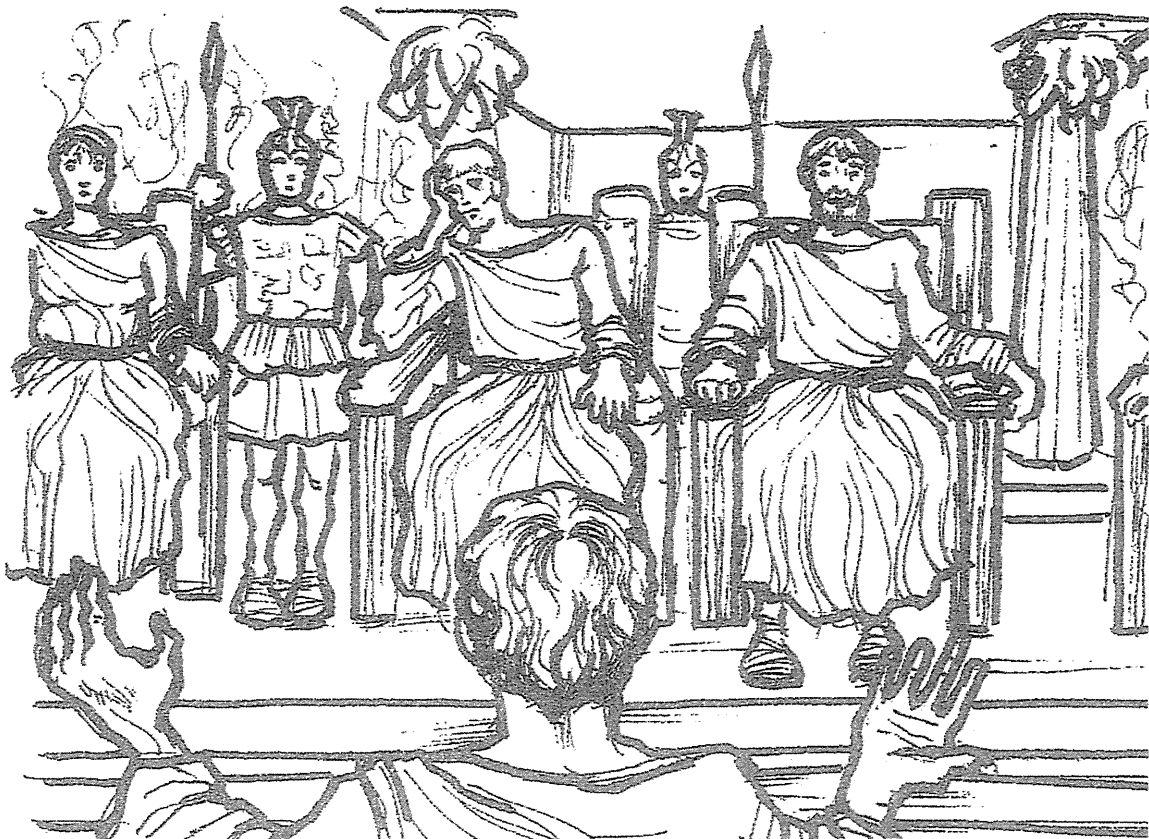
"Ik ben heel blij, koning", zegt Paulus, "dat u naar me wilt luisteren. Ik weet dat u me zult begrijpen, omdat u ook bij de Joden hoort. Ik heb altijd willen doen wat God zegt. Ik hield me aan de wet en ik wachtte op de Verlosser die God beloofd had. Die Verlosser is gekomen, koning Agrippa. Jezus uit Nazareth is de Verlosser, die God ons beloofd heeft. Maar de Joden willen niet geloven, dat Jezus de Verlosser is. Ik geloofde het eerst ook niet. Maar nu wel. Ik zal u vertellen hoe dat is gekomen! Ik was op weg naar een stad om mensen die in Jezus geloofden in de gevangenis te gooien. Opeens was er een fel licht... ik kon niets meer zien... Ik hoorde de stem van Jezus: "Paulus, waarom vervolgt je mij?" En Jezus zelf

heeft later tegen mij gezegd dat ik de mensen over Hem moest vertellen. D heb ik gedaan. Ik heb dus niets verkeers gedaan voor God. De Joden vinde ven wel en daarom ben ik opgepakt. Koning Agrippa, u weet toch ook wat God beloofd heeft? Dan moet u dit toch ook geloven!"
"Wil je dat ik zeg dat ik ook christen word?" zegt Agrippa. "Maar zo snel gaat dat niet!"

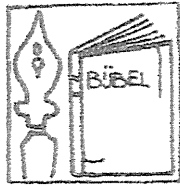
De koning gaat staan. Hij heeft genoeg gehoord. "Die man heeft niets verkeers gedaan", zegt koning Agrippa tegen Festus. "Wat mij betreft, laat je hem vrij. Maar ja, hij wil zelf naar de keizer toe, dus je moet hem maar laten gaan."

Het duurde nog wel even voor Paulus bij de keizer in Rome was. Hij is er gekomen. Zo kwam het dat de mensen in Rome óók over de Here Jezus hoorden, want Paulus vertelde het dáér ook!

DIT VERHAAL STAAT IN
DE BIJBEL IN
HANDELINGEN 25 EN 26

1 Paulus vertelt stadhouder Testus en koning Agrippa over de Here Jezus.

2. Bijbelgedeelte: Handelingen 25:23-27 en 26.

3. Kern van het bijbelgedeelte

- Paulus gaat dezelfde weg als zijn Here: hij wordt onschuldig veroordeeld (Hfdst. 26:31,32).
- Paulus getuigt van Jezus, de Opgestane, Die hij heeft ontmoet (Hfdst. 26:12-18).
- Hij roept allen op tot geloof in Hem (Hdst. 26:28-29).
- De opstanding is opnieuw het breekpunt. Toch is het de waarheid die werkelijk vrijmaakt (vs. 25).
- De opstanding van Jezus geeft de levende hoop, die fundamenteel is voor het Koninkrijk Gods.

4. Situatieschets

Paulus is vanuit Efeze (Hfdst.19) doorgereisd naar Jeruzalem. Daar doet hij de broeders verslag van zijn reis. Zij zijn erg blij met wat zij horen en danken God daarvoor.

Er is echter een probleem: veel Joden die christen geworden zijn houden nog vast aan de tempeldienst, aan de wetten.

Nu gaan er geruchten dat Paulus aan de Joden in het buitenland leert dat ze de wet niet hoeven te houden (bijv. voor wat betreft beënjdenis, sabbathheiliging, voedselvoorschriften enz.; zie hoofdstuk 21:15-26).

Om nu de rust in de gemeente te laten terugkeren en de praetjes de kop in te drukken, vragen de broeders aan Paulus of hij zich met een aantal andere mannen wil heiligen en offers wil brengen in de tempel, om zich zó voor iedereen in de gemeente weer "aanvaardbaar" te maken.

Ze zullen verwacht hebben dat Paulus' woorden dan ook beter ingang zullen vinden.

Paulus doet wat de broeders vragen.

Een aantal Joden uit Efeze en omstreken, vijanden van Paulus (Hfdst. 18:19 en Hfdst. 19) zien Paulus in de voorhof van de tempel.

Zij menen dat hij de tempel ontheiligt, want hij heeft zich verontreinigd o.a. door met de heidenen om te gaan.

Bovendien leert hij dat de ceremoniële wetten niet gehouden hoeven te worden.

Zij veroorzaken een oproer, zó groot dat de Romeinse overheid genoodzaakt is in te grijpen. Paulus wordt gevangen genomen.

Daar één en ander een godsdienstige kwestie is, moet Paulus verschijnen voor de Joodse Raad.

Een samenzwering om Paulus te doden wordt door een neef van Paulus ontdekt en de Romeinse overste laat Paulus in de nacht onder geleide naar Caesarea brengen, daar woont de stadhouder Felix. Voor hem zal Paulus zich moeten verdedigen.

Als de Joden uit Jeruzalem gekomen zijn, vindt de rechtszitting plaats.

De stadhouder weet niet goed raad met de kwestie. Hij is Paulus niet vijandig, maar wil ook de Joden niet in het harnas jagen. Wel laat hij Paulus zo nu en dan bij zich komen en reakt onder de indruk van het Woord, toch laat hij Paulus niet vrij. Misschien als hij geld geeft ...?
Als Paulus twee jaar gevangen zit wordt Felix, de stadhouder, naar Rome teruggeroepen. Festus neemt zijn taak over.

5. Achtergrondinformatie

vs. 23-27:

Agrippa (of Herodes Agrippa II) was een zoon van Herodes (Hfdst. 14) en een kleinzoon van de kindermoordenaar van Bethlehem (Mattheüs 2). Agrippa was opgevoed in Rome en benoemd tot koning over een klein vorstendom in Libanon toen hij nog erg jong was. Hij moest toezicht op de tempel houden. Hij had ook het recht om een hogepriester te benoemen. Zijn belangstelling voor Paulus was dus niet alleen uit nieuwsgierigheid, maar ook ambtshalve. Agrippa leefde waarschijnlijk in een ongesoorloofde verhouding met zijn zuster Bernice, die hem hier vergezelt. Met grote pracht en praal, omringd door alle hoge ambtenaren, verschijnen broer en zus in de rechtszaal. Festus stelt Paulus voor en roept Agrippa's hulp in om de zaak duidelijk te maken, zodat hij in zijn brief naar de keizer de zaak uiteen kan zetten en zichzelf kan vrijpleiten. (Paulus heeft zich immers op de keizer beroepen, omdat hij vindt dat Felix hem niet juist behandeld heeft.) Het korte verslag dat Festus geeft, is tamelijk juist, maar hij stelt zich daarbij in een al te gunstig daglicht, als hij zegt, dat het geen gewoonte is bij de Romeinen een gevangene uit gunst over te leveren. Hij was het van plan geweest!! Maar Paulus verhinderde het door zich op de keizer te beroepen. Festus laat dus uitkomen dat hij Paulus onschuldig acht.

Hoofdstuk 26

Het is goed om bij dit hoofdstuk steeds in gedachten te houden dat er overeenkomsten zijn tussen het proces tegen de Here Jezus en dat tegen Paulus hier. Een dienstknecht is niet meer dan zijn heer. Wat de Here Jezus aangedaan werd, maakt Paulus ook mee. Bijv.: - Beiden komen voor een joodse koning te staan.
- Beiden worden door de joodse rechtbank, die eigenlijk geen macht had, veroordeeld. Dus niet door wereldlijke machthebbers.
- Alles speelt zich in het openbaar af. Een verwijzing naar het belang van dit alles voor de hele mensheid.
- Beiden worden onschuldig geacht (door Pontius Pilatus door Agrippa). Toch blijkt het mogelijk om onschuldig veroordeeld te worden. (Paulus schort het oordeel en vonnis op door zijn beroep op de keizer). Dit alles is van belang omdat ook voor ons geldt dat ons lijden als navolgers van Christus te wachten staat. Wij moesten dan niet reageren alsof ons iets vreemds overkomt.

vs. 1:

Agrippa neemt de leiding en geeft Paulus het woord. Paulus strekt zijn hand uit, een in de oudheid bekend gebaar dat betekent dat de redevoering, verdediging gaat beginnen.

Inhoud:

- a. Vs. 2-3: de aanspraak.
- b. Vs. 4-8: het betoog dat het geloof van Abraham, Izaäk en Jacob (zoals dat ook door de - meeste - omstanders beleden werd), ook de hoop der opstanding inhoudt.
- c. Vs 9-18: Paulus vertelt hoe hij van een vervolger een volgeling werd (Christus riep hem!)
- d. Vs 19-23: Paulus vertelt hoe hij het Evangelie aan de heidenen heeft verkondigd.

- vs. 2-3: Omdat Agrippa van Joodse afkomst is (nakomeling van Ezaü) zal hij op de hoogte zijn van de godsdienstige twistpunten en vragen die leven bij de Joden. Paulus doet een beroep op Agrippa's belangstelling, begrip en kennis.
- vs. 4-5: Paulus was ook vóór zijn bekering een bekend persoon en hij begint daarom daar over te vertellen, omdat alle aanwezigen dan kunnen horen dat hij de waarheid spreekt.
- vs. 6-7: Paulus vertelt dat er een misverstand bestaat tussen hem en de Joden. Hij brengt dit misverstand onder woorden. Iedere Jood hoopt, verwacht de vervulling van de beloften die God gedaan heeft aan de vaderen Abraham, Izaäk en Jacob. Paulus gelooft dat die beloften voor een deel al zijn vervuld. De Joden geloven dat niet. Voor dát verschilpunt en om het feit dat hij dat geloof ook verkondigt, staat Paulus nu terecht.
- vs. 8-11: Dan wijst Paulus aan wat (of beter: wie) dat verschilpunt is: nl. de opstanding van Jezus van Nazareth uit de doden. Farizeeën geloofden in de opstanding der doden. Waarom geloofden ze dat niet van Jezus van Nazareth? "Ik geloofde het eerst ook niet", zegt Paulus (die ook tot de Farizeeën behoorde). Opnieuw blijkt de opstanding van Jezus Christus het breekpunt te zijn. Hier scheiden de wegen. (Lees Hfdst. 17:15-34, Hfdst. 19:25 en Hfdst. 23). De gekruisigde Christus is voor Joden al een ergernis, een aanstoot; voor heidenen een dwaasheid. Wanneer Hij verkondigd wordt als de Christus, de Opgestane, de Zoon van God, dan worden ergernis, aanstoot e.d. ten top gevoerd.
- vs. 12-18: Paulus vertelt hoe God Zelf hem heeft gezegd dat hij op de verkeerde weg was. Met veel details herhaalt Paulus voor Agrippa de gebeurtenissen op de weg naar Damascus en daarna.
- vs. 19-23: Hij verhaalt tot in details: op klaarlichte dag, een stem in het Hebreeuws (de heilige taal), de opdracht tot de heidenen te gaan. Wanneer hij met z'n geloof in een hoekje was gaan zitten had men hem niet opgepakt, maar hij verkondigt gehoorzaam aan die opdracht, het Evangelie. Daárom staat hij nu terecht; maar God staat hem bij!! En elke keer weer, tot op dit moment toe, legt Paulus uit dat Mozes en de profeten al geschreven hebben dat de Christus moest lijden en opstaan (lees vers 23). Hij zou de eerste zijn die opstond uit de dood en omdat Hij de Christus is, in Hij onze hoop. Wij zullen leven met Hem! (I Corinthe 15).

vs. 24-26:

Koning Agrippa hoort, als Jood, geen vreemde dingen, maar stadhouder Festus roept uit: "Paulus, je raakt in geestesvervoering."

Geestesvervoering is ook bij de heidense godsdiensten niet onbekend, en Festus meent dat Paulus hier in zo'n geestesvervoering is geraakt als hij het heeft over de opstanding uit de dood. (Als nuchter Romein zal hij dat onzin vinden). Paulus ontkent, dat hij niet meer weet wat hij zegt.

vs. 27-28:

Dan spreekt hij koning Agrippa aan: "Koning Agrippa, gelooft gij de profeten? Ik weet, dat gij ze gelooft." ("geloven" betekent hier: geloven in de waarheid van het profetisch woord). Paulus is ervan overtuigd dat Agrippa deze gelooft; welnu, dan moet de koning ook tot erkenning van Jezus als de Christus komen.

Agrippa laat zich niet vangen. Het meest voor de hand liggend is dat Agrippa de boot wil afhouden: Hij gaat toch zeker in het openbaar geen getuigenis voor Jezus afleggen!!

vs. 29:

Paulus begrijpt dat verder spreken nutteloos is. Een dringende wens moet hem echter van het hart: Paulus wenst dat iedereen in de zaal christen zou worden. Zijn gevangenschap wenst hij hun niet toe, wel het geloof in Christus en alle rijkdom die dat geeft (dát moet Paulus bedoeld hebben).

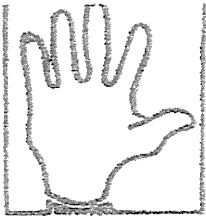
vs. 30:

De koning vindt het genoeg, hij staat op en zijn gevolg volgt hem. Onder elkaar zeggen ze, blijkbaar voor anderen verstaanbaar, dat Paulus onschuldig is, maar dat zijn beroep op de keizer zijn vrijlating verhindert.

Agrippa, die ook nu nog niet onwelwillend tegenover Paulus staat, veroordeelt hiermee het omzichtige gedoe van Festus met de Joden. Had Festus niet zo (met hen) gehandeld, dan had Paulus zich immers niet op de keizer hoeven te beroepen.

6. Doelstelling naar de kinderen toe

- Paulus vertelt, waar hij komt, van de Here Jezus, die gestorven en opgestaan is.
- Hij roept alle mensen die het horen op om dat ook te geloven.
- Geloven in de Here Jezus is het allerbelangrijkste in je leven.

7. Inleiding/voorgesprek/nagesprek

Onderwerp: rechtspreken/rechter

Voor de kleintjes:

Als iemand gestolen heeft en de politie komt erachter, dan schrijven ze het in een boek. Je naam enz. komt dan in dat dievenboek te staan. Heb je héél veel gestolen, of steel je dikwijls, dan zegt de politie: "Nu moet je naar de rechter, hij zal zeggen wat er met jou moet gebeuren" (voor straf veel geld betalen, of de gevangenis in voor een poos). Die rechter moet dus zeggen of je schuldig bent of niet, of je een zware straf krijgt of een lichte straf.

Voor de groteren:

Speel een rechtszaakje uit rondom de zaak:

"De video/het sieradenkistje van meneer of mevrouw Roetmaker is gestolen".

- Beklaagde/verdachte is Henk Sentjes.

- De rechter is mr. Witteveld.

- Publiek op de tribune.

- Dhr. of mevr. Roetmaker is aanwezig.

(Als je 't écht wilt laten lijken "neem" dan ook een advocaat, griffier, officier van justitie erbij. Enig instudeerwerk is dan niet overbodig.)

Hoofdgedachte: De rechter (+ "hulpjes") moet bepalen of je schuldig bent of niet.

8. Opbouw van de vertelling

OPGELET!

Sommige passages zijn *schuin* getypt. We proberen zo aan te geven waar moeilijk uit te leggen woorden/begrippen staan.

Soms vind je daar de omschrijving van (een gedeelte van) de kern.

Neem notitie van de verwoording. Het luistert daar erg nauw!

1. "Wat een schitterend paleis", zegt Festus. Hij loopt van de ene zaal naar de andere zaal, alles is even schitterend. "Dat ik nu hier woon, echt koninklijk!"
Je zou denken, dat Festus de nieuwe koning is, maar dat is niet zo. De keizer in Rome regeert (is de baas) en Festus moet de keizer helpen het land van de Joden te regeren, hij is de landvoogd. Hij is wél heel belangrijk, maar de keizer blijft de baas.
Festus heeft veel te doen, die eerste tijd. Festus werkt hard en bespreekt veel zaken met zijn dienaren. Het werk valt niet mee, want de Joden zijn niet de gemakkelijksten ...
2. Festus gaat ook op reis. Hij wil het hele land goed bekijken. Vanuit Caesarea, waar hij woont, gaat hij naar Jeruzalem. Daar komen al gauw een paar heel belangrijke Joden naar hem toe.
"O Festus", zeggen ze, "bij u, in Caesarea zit nog een man in de gevangenis, Paulus, hij is heel lastig geweest en hij zit daar al zó lang. 't Wordt tijd dat er eens met hem gepraat wordt, maar dan wel bij ons in Jeruzalem."
"Als hij het nu maar goed vindt", fluisteren ze tegen elkaar, "dan zorgen wij wel voor de rest!"

SCHIPBREUK OP MALTA

(Hand. 27 en 28)

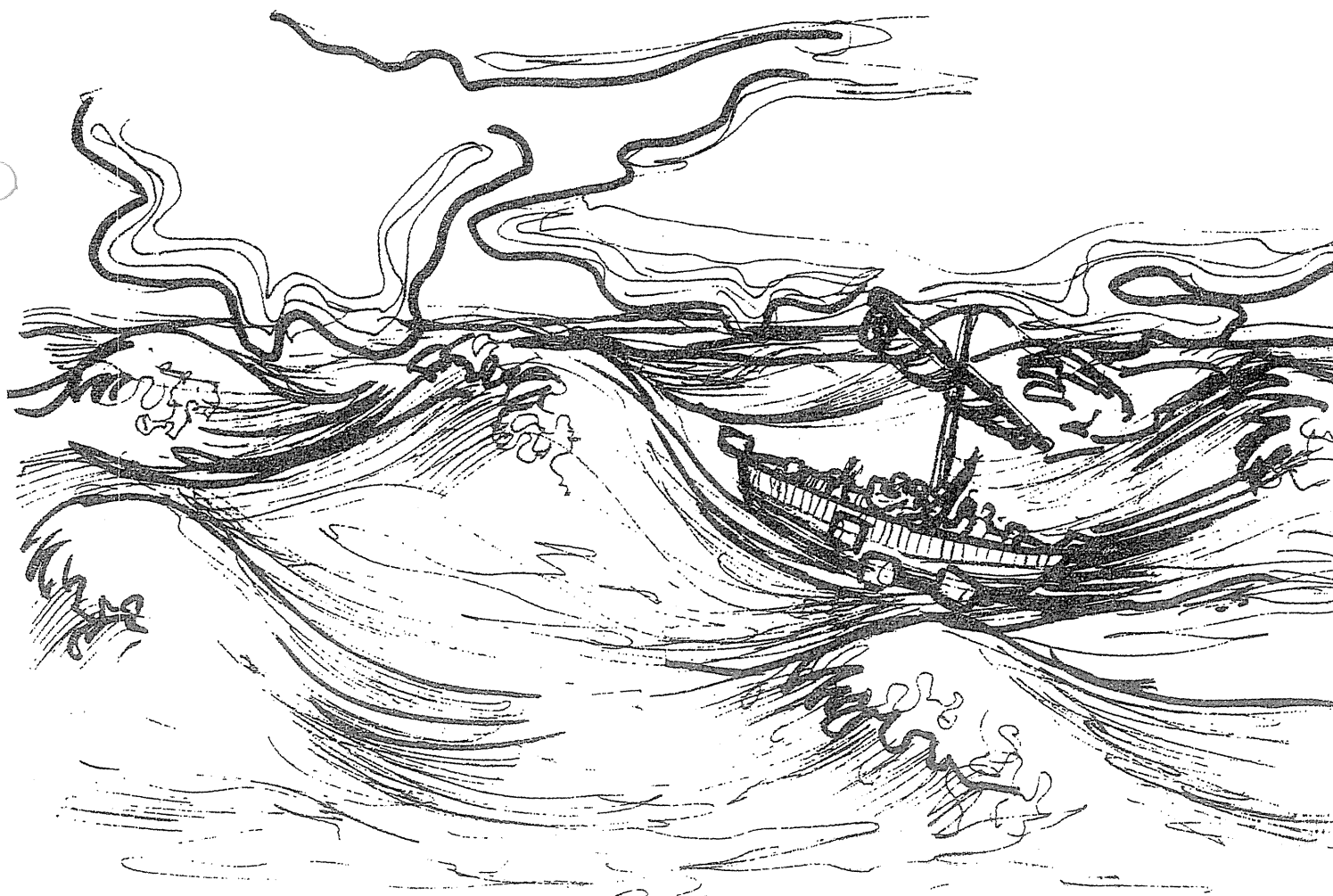
Paulus lijdt schipbreuk opweg naar de keizer in Rome

"Midden op zee werden we door een storm overvallen. Het schip kon de kop niet in de wind houden en we werden meegesleurd. We haalden de zeilen neer en lieten ons drijven. Het noodweer bleef maar aanhouden en we zagen de hele dag geen zon en de hele nacht geen sterren. De volgende morgen zetten we de lading overboord, en op de derde dag gaven we ook het scheepstuig prijs aan de golven, zó woedde de storm. We hadden geen hoop meer dat we het zouden redden. We waren verloren.

Maar Paulus riep de bemanning bij elkaar en zei: "Mannen, we moeten moed houden, want er zal geen enkel mensenleven verloren gaan, maar wel het schip. Dat heeft een engel van God mij vannacht gezegd en daar vertrouw ik op. We zullen op een eiland stranden. Hou dus moed!"

En in de veertiende nacht dat we op zee rondzwalkten, vermoedde het scheepsvolk dat er land naderde. Ze peilden een paar keer en zagen dat het steeds ondieper werd. Omdat ze bang waren dat we op de klippen geslagen zouden worden, wierpen ze vier ankers uit en gingen bidden dat het licht mocht worden. Toen het dag werd, zagen we het onbekende land en probeerden het schip op het strand te laten lopen. Maar het strandde op een zandbank. Het voorschip bleef onwrikbaar vast zitten en door het geweld van de golven brak het achterschip af. Wie konden zwemmen, sprongen het eerst overboord. De anderen volgden op wrakhout en planken. En zo kwamen allen behouden aan land. En toen we in veiligheid waren, hoorden we dat het eiland Malta heette."

Zo vertelt Lucas over het stormachtige leven van Paulus in zijn boek "De handelingen van de apostelen". Daar lees je over alle stormen die over hem heen zijn gegaan. Er waren stormen van haat in al die plaatsen waar ze hem gevangen hebben genomen en gezeseld en mishandeld, of wilden stenen en doden. Maar met Gods hulp kwam hij er doorheen.

Hij werd ook bestormd met vragen door de nieuwe christenen die overal bij elkaar kwamen. Hij beantwoordde hun vragen en als hij zelf al weer ergens anders was, schreef hij hun nog brieven vol raad en troost.

Er kwamen ook stormen van kritiek toen Paulus na veel zwerftochten naar Jeruzalem terugkeerde. Hij ging geld aan de armen brengen en verslag uitbrengen. De christenen vonden het fijn dat er zoveel mensen gedoopt waren in die verre streken. Maar veel Joden waren er tegen dat wildvreemde heidenen nu ook zomaar bij God mochten horen. Ze beschuldigden Paulus van opstandigheid en lieten hem gevangen nemen. Hij werd verhoord en niet veroordeeld, maar toch vastgehouden. Tenslotte ging hij in hoger beroep; dan heb je het recht om je bij de keizer in Rome te verdedigen. Na lang wachten werd hij op de boot gezet naar Italië, waar ze via Malta eindelijk aankwamen. In Rome heeft hij nog twee jaar moeten wachten op een aanklacht uit Jeruzalem die niet kwam. Maar hij had wel wat vrijheid en vertelde zoveel mogelijk mensen van zijn geloof in Jezus. En hij maakte plannen om verder te reizen, tot in Spanje toe.

Paulus, Apollos. Silvanus. Titus. Timotheüs. Thomas. Filippus. En vele anderen. Zij allemaal zijn begonnen om de mensen over Jezus te vertellen.

En hun opvolgers zijn ermee verder gegaan.

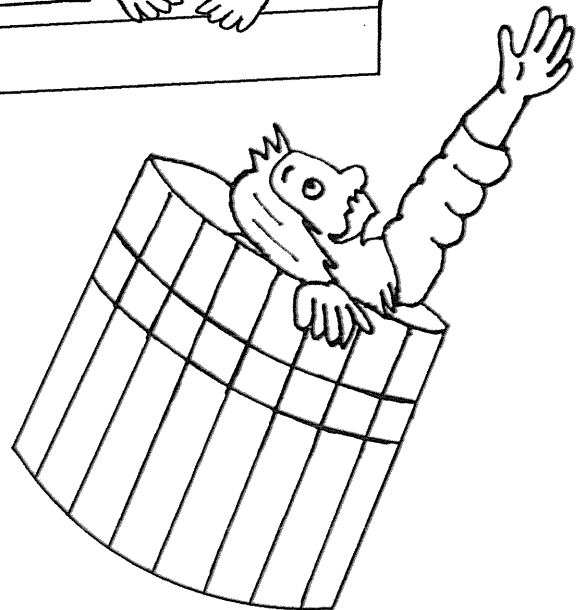
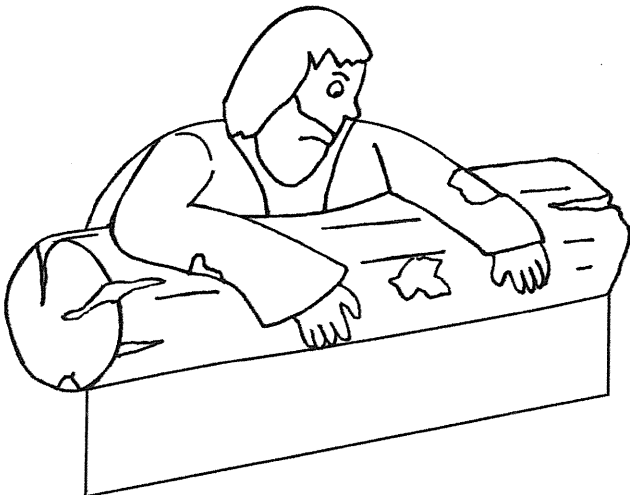
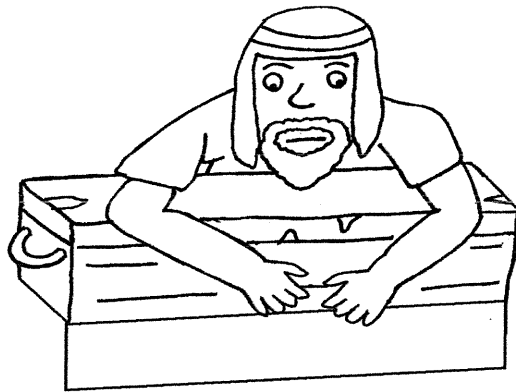
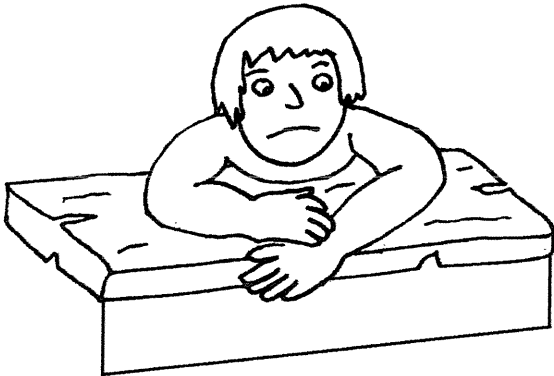
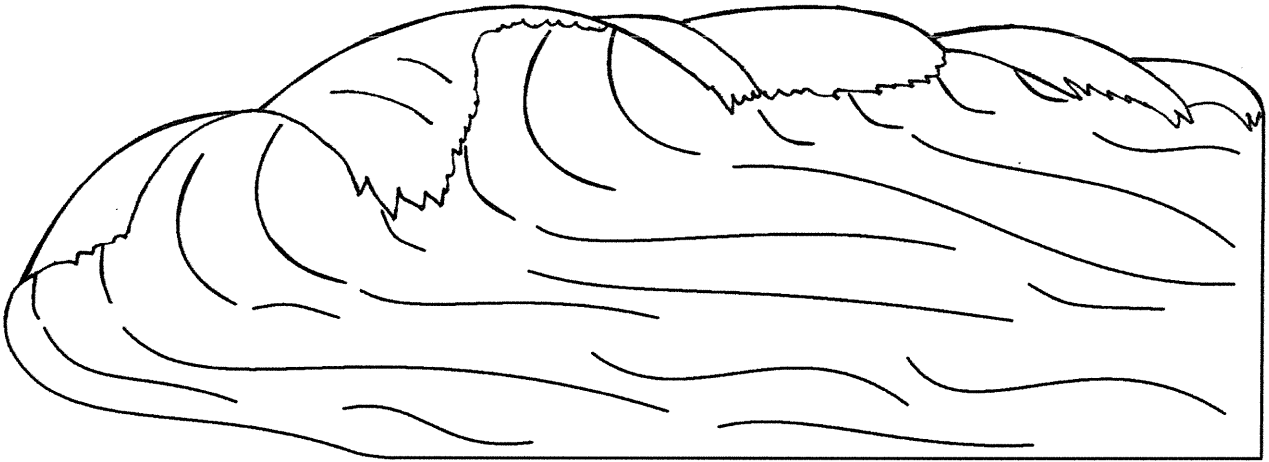
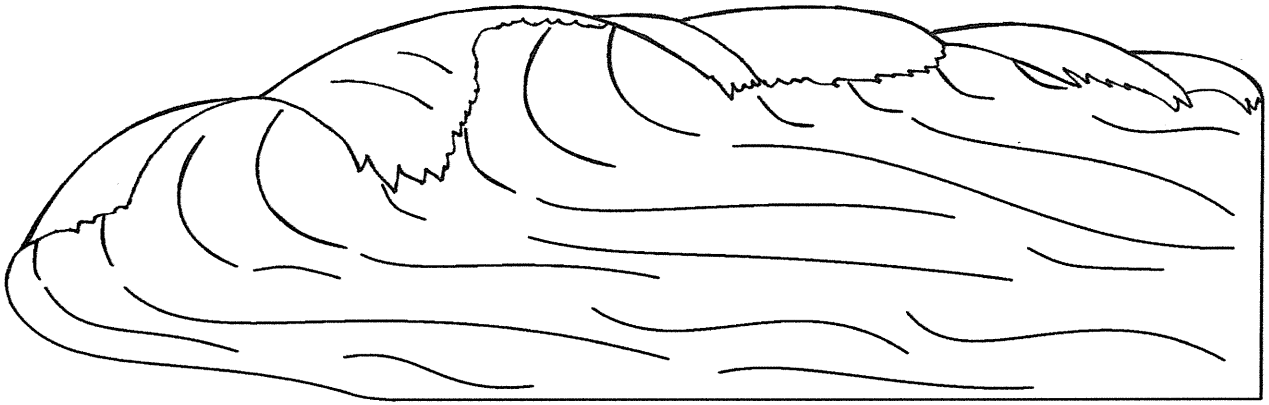
Tot op de dag van vandaag.

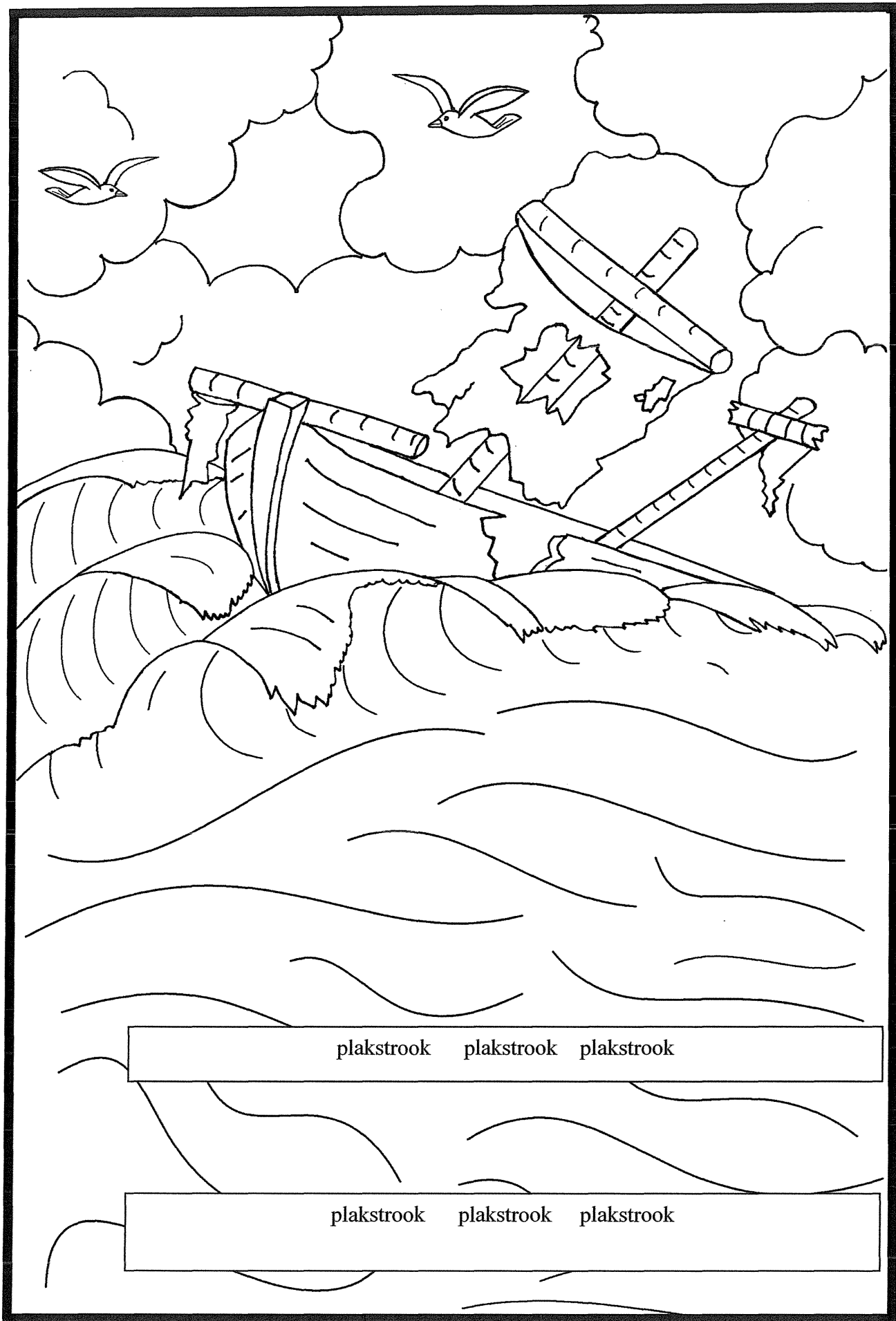
Van land tot land. Van plaats tot plaats.

Van mens tot mens.

Van hart tot hart.

DIT VERHAAL STAAT IN
DE BIJBEL IN
HANDELINGEN 27 EN 28

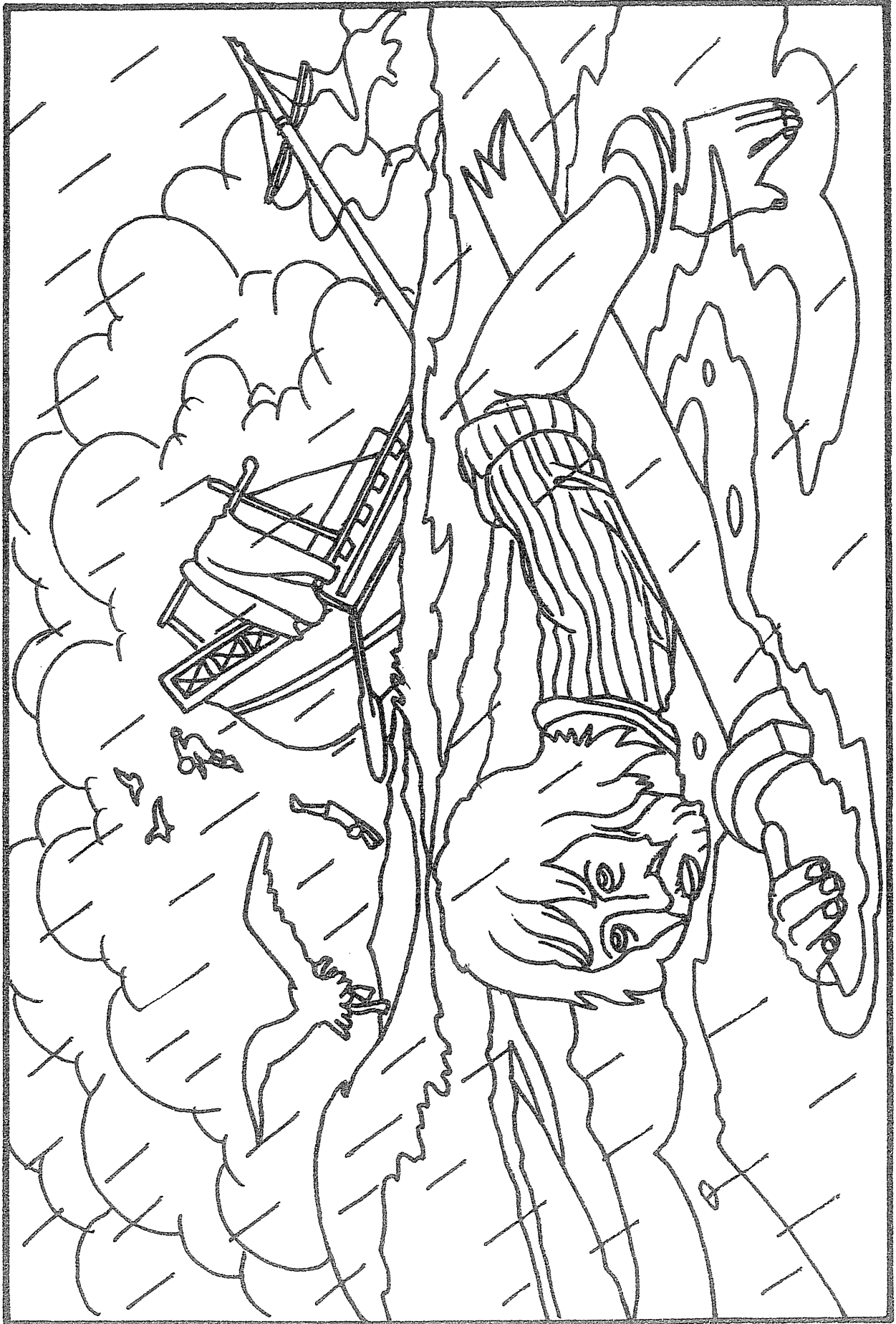

plakstrook plakstrook plakstrook

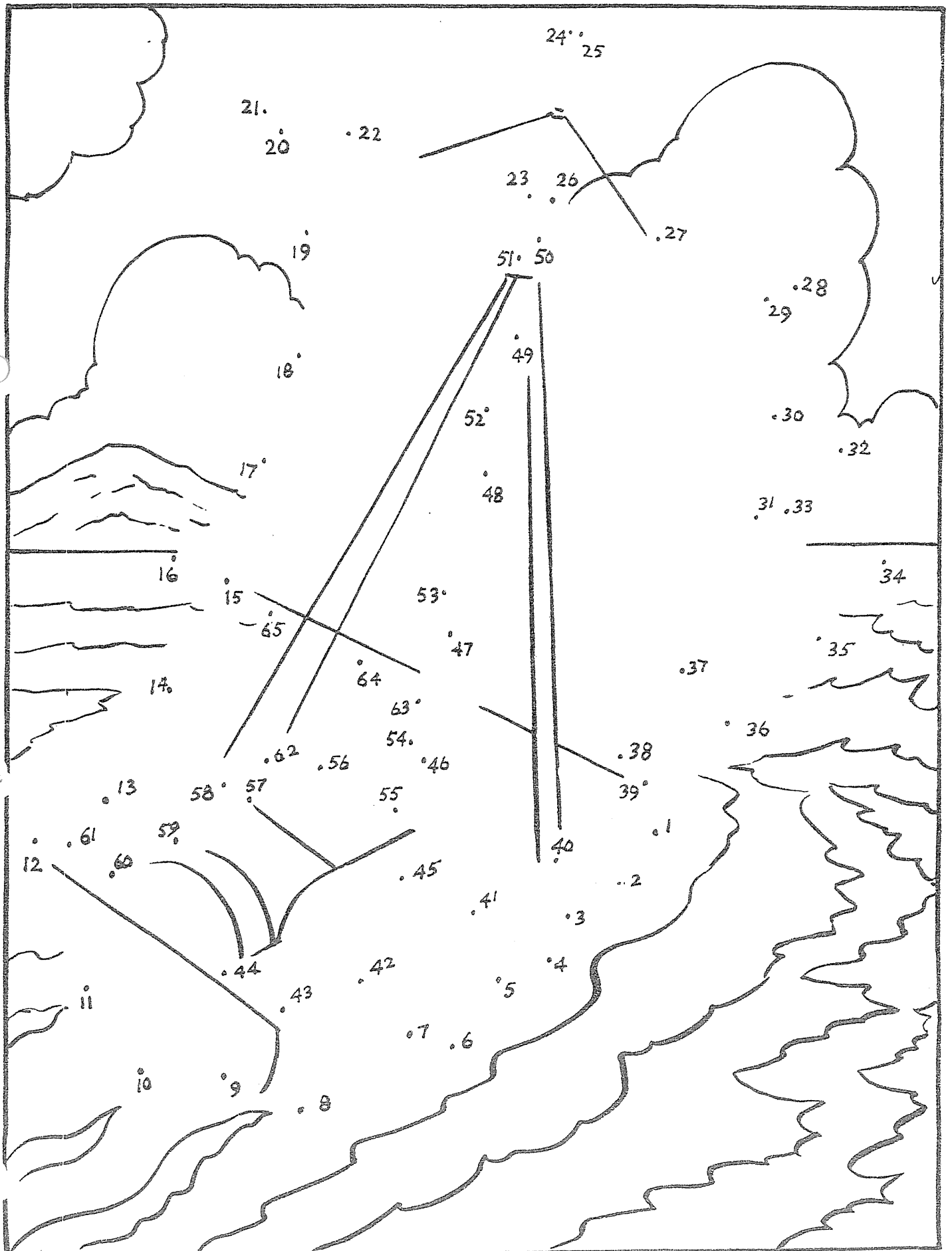
plakstrook plakstrook plakstrook

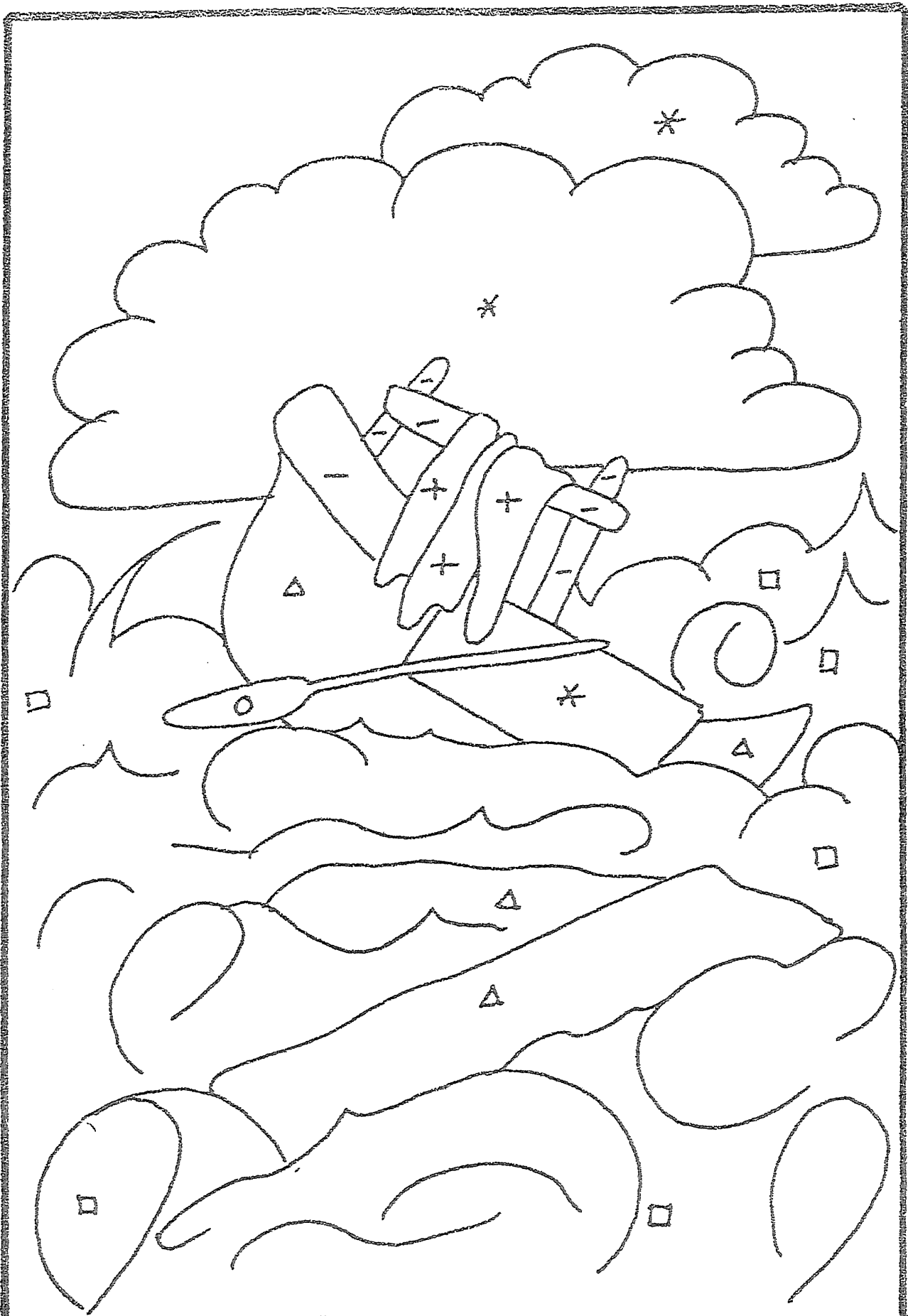
Reis naar Rome

PAULUS' REIZEN

Op zijn reizen voer Paulus soms met Romeinse vrachtschepen. Verbind de punten 1 - 65, dan zie je hoe zo'n vrachtschip er uitzag.

△ bevin	○ zwart	+ groen	□ blauw	- geel	* grijs
---------	---------	---------	---------	--------	---------